

DECIZIA NRdin2005

privind modul de soluționare a contestației formulata de înregistrata la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr..... .

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea a fost sesizata de Structura de Administrare Fiscala - Activitatea de Control Fiscal ,asupra contestații formulate de înregistrata la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr...

Contestația are ca obiect suma reprezentând TVA , dobânzi oi penalități aferente stabilita prin decizia în baza constatarilor din procesul verbal încheiat întocmite de organele de control din cadrul Structurii de Administrare Fiscala - Activitatea de Control Fiscal oi comunicate petentei , conform confirmarii de primire existente în copie la dosarul cauzei precum oi masura de diminuare a pierderii de recuperat înregistrata de societate dispusa prin procesul verbal oi amenda contravenționala aplicata prin procesul verbal de contravenție întocmite de aceleai organe de inspecție fiscala.

Contestația este semnata de administrator.

Petenta a respectat termenul legal de 30 de zile prevazut de art.177 alin.1 din OG nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala .

Constatând ca în speța sunt întrunite condițiile prevazute la art.175 alin.(1) oi art. 179, alin.1, lit.a din OG 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este competenta sa soluționeze contestația formulata de

Procedura fiind îndeplinita s-a trecut la analiza pe fond a contestației.

I. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se constata urmatoarele:

A. Petenta contesta Decizia de impunere oi procesul verbal, anexa la aceasta prin care s-a stabilit un debit suplimentar TVA oi accesorii motivând urmatoarele:

Petenta arata ca "a încredințat oi dat în custodie în baza avizului de însoțire oi a procesului verbal de predare în custodie " societății X utilajele granulator oi extruder polietilena , "precizând prin adresa ca prețul pe care îl pretinde este de... (inclusiv TVA) adica ".

Petenta arata ca utilajele aveau o garanție tehnica de 6 luni de la data punerii în funcțiune .

Petenta arata ca beneficiarul nu a fost de acord cu prețul, oferind un preț mai mult , inclusiv TVA ,” acordul de voința nu s-a realizat , astfel încât nu s-a încheiat actul de vânzare cumparare”.

Petenta susține ca deoarece nu a mai fost îndeplinita condiția prevazuta de dispozițiile art. 1.295 cod civil , privind învoiala părților asupra prețului , proprietatea asupra utilajelor nu a fost stramutata la cumparator oi pe cale de consecința nu poate fi considerata o livrare de bunuri catre beneficiar în temeiul prevederilor art. 155 alin. 1 oi 2 coroborat cu prevederile art. 137 alin.1 lit.a din Legea 571/2003 privind Codul fiscal .

Petenta arata ca a solicitat în repetate rânduri restituirea utilajelor.

Petenta susține ca în mod eronat organul fiscal apreciază operațiunea de încredințare în custodie drept "o livrare de bunuri în accepțiunea expresă și limitativă" a art. 137 alin. 1 lit. a din Codul fiscal.

Petenta arată ca organul de control în mod eronat a considerat ca baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este "prețul pretins însă neacceptat".

Petenta susține ca nu datorează dobânzi și penalități deoarece nu datorează nici taxa pe valoarea adăugată calculată eronat în sarcina sa.

Petenta nu este de acord cu măsura de majorare a veniturilor aferente trim. I 2005 cu consecința diminuării pierderii de recuperat înregistrată la 31.12.2004.

Petenta nu este de acord cu sancțiunea contravențională aplicată conform art. 41 pct.2 lit b din Legea 82/1991 republicată, a contabilității.

B. Din actul de control contestat rezulta următoarele:

Verificarea societății s-a efectuat urmând adresa administratorului societății X, prin care aducea la cunoștința organelor de inspecție fiscală ca a achiziționat de la petenta utilaje la un preț inclusiv TVA, însă aceasta refuză să i le factureze.

Organele de control au constatat că petenta nu a emis factura fiscală pentru utilajele vândute, motivând că există o neînțelegere asupra prețului, din acest motiv petenta urmând să-și ia înapoi utilajele.

De asemenea organele de control au constatat că între cele două firme nu există încheiat contract de vânzare - cumpărare care să reglementeze relațiile contractuale dintre ele și în care să se specifice concret prețul de vânzare a utilajelor.

Astfel organele de control au stabilit că potrivit art.155 alin.2 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal petenta avea obligația emiterii facturii la data de 02.02.2005, data punerii în funcțiune a utilajelor, factura fiscală în valoare de lei TVA în suma de

Astfel organele de control au stabilit în sarcina petentei, TVA de plată în suma de în conformitate cu art. 137 alin. 1 lit a, coroborat cu prevederile art. 140 alin.1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Pentru plata cu întârziere a taxei pe valoarea adăugată de plată au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere.

În decizia de impunere întocmită în baza procesului verbal din 22.08.2005 este menționat un debit suplimentar reprezentând TVA și dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată, penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

II. Luând în considerare constatările organului de control, motivațiile invocate de petenta, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de TVA, la suma de dobânzi aferente TVA și la suma de penalități aferente TVA.

În fapt, la data de 21.01.2005, petenta a întocmit pentru societatea X, avizul de însoțire a marfii, existent în copie la dosarul cauzei, în baza căruia a livrat către un granulator pentru reciclare și un Extruder.

Pe avizul în cauză nu este menționat prețul utilajelor, însă este menționat faptul că "până la întocmirea facturii și efectuarea plății, utilajele rămân în custodia societății X și facturarea și plata se vor face în termen de 3 zile. În caz de neplată utilajele se vor restitui petentei".

La data de 26.01.2005 petenta a întocmit către societatea X factura fiscală pentru un extruder polietilena în valoare totală de lei factura fiscală.... pentru un granulator polietilena, existent în copie la dosarul cauzei. Ulterior facturile în cauză au fost anulate, de către petenta, conform mențiunii "ANULAT" înscrise pe acestea.

La data de 02.02.2005 utilajele au fost puse în funcțiune la societatea X, în prezența delegatului petentei conform "procesului verbal din 02.02.2005 încheiat cu ocazia punerii în funcțiune a utilajelor vândute prin facturile, existent în copie la dosarul cauzei în care se menționează: "utilajele au fost puse în funcțiune și funcționează. Garanția este de 6 luni începând de azi".

În adresa nr....., administrator al societății X menționează:

“ [...] la data punerii în funcțiune a utilajelor 02.02.2005 delegatul petentei a prezentat facturile nr. care aveau o valoare mult mai mică decât prețul stabilit, pretinzând să achite aceste două facturi, iar diferența să fie plătită cu bani lichizi, fără a se întocmi documente legale.

Fiind vorba de o plată la negru am refuzat facturile menționate solicitând facturi pe valoarea totală, drept pentru care delegatul firmei mi-a retras aceste facturi plecând cu ele”.

Prin adresa emisă de societatea X către petenta, existentă în copie la dosarul cauzei, societatea X i-a solicitat petentei să îi emită factura fiscală pentru suma totală, acesta fiind prețul utilajelor stabilit între cele două firme.

Prin adresa existentă în copie, la dosarul cauzei, emisă de petenta către societatea X se arată :

“[...] fiind neadevărată afirmația dumneavoastră prin care arătați că am stabilit de comun acord prețul utilajelor.

- trebuie să reiterez să stabilim faptul că prețul corect propus de noi este cunoscut și de dumneavoastră este de... și niciodată TVA inclus cum solicitați dumneavoastră acum [...]”

În nota explicativă dată de administrator, al petentei, existentă în copie la dosarul cauzei, referitor la faptul că pe avizul de însoțire al marfii se specifică “ facturarea și plata se vor face în termen de trei zile “, acesta menționează :

“ Deoarece utilajele au fost preluate cu aviz de însoțire și proces verbal de custodie, facturarea urmând să se facă doar în condițiile în care societatea X achită contravaloarea utilajelor, astfel cum fusese negociată între reprezentanții legali ai celor două societăți. [...] Cum în speță plata nu s-a realizat de către societatea X în termenul de trei zile menționat pe aviz societatea noastră a solicitat returnarea utilajelor proprietatea noastră și aflate în custodia sa “.

Totodată, referitor la facturile fiscale nr. emise și apoi anulate, în nota explicativă, menționează:

“ Nu am avut cunoștința de datele înscrise pe facturile nr. atât în ceea ce privește sumele cât și celelalte mențiuni, facturile fiind întocmite eronat fără știința mea și fără să țin cont de valoarea de piață a utilajelor precum și de prețul negociat de mine cu societatea X (de care contabilă nu avea cunoștința) .[...] Am procedat la anularea facturilor mai sus menționate deoarece așa cum am arătat au fost întocmite eronat de un salariat al societății mele fără aprobarea prealabilă a mea [...] “.

D-na ..., în calitate de economist petenta, în nota explicativă, existentă în copie la dosarul cauzei, referitor la facturile nr. menționează :

“ Am întocmit cele două facturi fără să aveam dispoziție din partea administratorului firmei, efectuând un calcul eronat al valorii rămase a utilajelor”.

În drept, art. 155 alin. 2 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal precizează :

“ Pentru livrări de bunuri factura fiscală se emite la data livrării de bunuri, iar pentru prestări servicii cel mai târziu până la data de 15 a lunii următoare celei în care prestarea a fost efectuată”.

Din textul de lege menționat rezultă, că o regulă generală, că orice persoană impozabilă înregistrată ca platitor de taxă pe valoarea adăugată, are obligația să emită factura fiscală pentru livrările de bunuri, către fiecare beneficiar, la data livrării bunurilor.

Din actele și documentele existente la dosarul cauzei rezultă că predarea utilajelor către societatea X, s-a efectuat în baza avizului de însoțire a marfii însoțit de un proces verbal de custodie, însă pe aviz se fac mențiuni cu privire la facturarea acestora ceea ce dovedește clar intenția petentei de a vinde aceste utilaje.

Mai mult decât atât la data de 02.02.2005 acestea au fost puse în funcțiune la societatea X, conform procesului verbal încheiat la acea dată, existent în copie la dosarul cauzei în prețea unui delegat al petentei.

Astfel, chiar dacă inițial ar fi fost vorba despre încredințarea în custodie a utilajelor în cauză, așa cum susține petenta, odată cu punerea în funcțiune și folosirea acestora de către beneficiar nu mai poate fi vorba doar de pastrarea temporară a acestora.

Mai mult decât atât, potrivit documentelor existente la dosarul cauzei s-a reținut faptul ca motivul pentru care petenta nu a facturat utilajele catre societatea X este refuzul acesteia de a achita suma de .. , preț ce nu include TVA însa prevederile legale în materie nu condiționeaza obligația facturării de achitarea prețului tranzacției.

Potrivit prevederilor Codului fiscal faptul generator al taxei pe valoarea adaugata intervine oia aceasta devine exigibila , cel mai târziu la data livrării bunurilor, sau la data facturării, în situația în care este emisa o factura înaintea livrării bunurilor .

În drept, art. 134 alin. 3 oi 5 lit.a din Legea 571/2003 privind codul fiscal prevede :

“ Faptul generator al taxei intervine oia taxa devine exigibila , la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii , cu excepțiile prevazute în prezentul titlu.

Exigibilitatea taxei pe valoarea adaugata este anticipata faptului generator oia intervine:

a) la data la care este emisa o factura fiscala , înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii [...] “.

Prin urmare , având în vedere situația de fapt oia de drept se reține ca în mod corect organele de control au apreciat ca petenta avea obligația de a întocmi factura fiscala pentru livrarea utilajelor catre societatea X cel mai târziu la data de 02.02.2005, precum oia de evidința oia vira TVA la bugetul de stat , obligații care nu sunt condiționate de plata facturii.

Totodata, art. 137 alin. 1 lit.a din Legea 571/2003 privind codul fiscal , referitoare la baza de impozitare a taxei pe valoarea adaugata , precizeaza :

“ Baza de impozitare a taxei pe valoarea adaugata este constituita din :

a) pentru livrari de bunuri oia prestari de servicii , altele decât cele prevazute la lit. b) oia c) , din tot ce constituie contrapartida obținuta **sau care urmeaza a fi obținuta de furnizor ori prestator din partea cumparatorului , beneficiarului sau a unui terț** , inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni . “,

Art. 140 alin.1 din același act normativ precizeaza :

“ Cota standard a taxei pe valoarea adaugata este de 19 % oia se aplica asupra bazei de impozitare pentru orice operațiune impozabila care nu este scutita de taxa pe valoarea adaugata sau care nu este supusa cotei reduse a taxei pe valoarea adaugata”.

Deci, ca o regula generala, baza de impozitare este constituita pentru livrările de bunuri oia prestările de servicii, din toate sumele , valorile , bunurile sau serviciile primite oia care urmeaza a fi primite de furnizor sau prestator în contrapartida pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate.

Nici în timpul controlului oia nici în susținerea contestației petenta nu a prezentat un contract de vânzare - cumparare , încheiat cu societatea X în care sa se menționeze clar prețul operațiunii , însa din adresele emise de petenta catre societatea X oia din nota explicativa data de administratorul petentei rezulta ca prețul pretins pentru utilajele livrate este de ... , preț care nu include TVA.

În aceste condiții, se reține ca în mod corect organele de control au stabilit baza de impozitare a TVA oia pe cale de consecința în mod corect acestea au stabilit în sarcina petentei TVA debit suplimentar.

Astfel, susținerea petentei potrivit careia baza de impozitare a taxei pe valoarea adaugata este eronat stabilita de organele de control nu poate fi reținuta în soluționarea favorabila a cauzei deoarece la stabilirea acesteia organele de control au avut în vedere chiar prețul , pe care petenta susține ca ar trebui sa-l primeasca de la societatea X, pentru utilajele livrate.

În drept, pct. 65.2 din HGR 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala precizeaza :

“ Organul fiscal va identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare prețul de piața al tranzacției sau al bunului impozabil , precum oia informații oia documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere [...]”.

Având în vedere situația de fapt oia de drept prezentata mai sus , contestația petentei pentru acest capat de cerere apare ca neântemeiata.

În ceea ce privește accesoriile aferente, reprezentând dobânzi oia penalități de

condițiile în care stabilirea acestora reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul care le-a generat conform principiului de drept "accessorium sequitur principale" .

În consecință, întrucât petenta nu aduce nici un argument referitor la cuantumul dobânzilor și penalităților de întârziere, cota aplicată, data de la care au fost calculate acestea, numărul de zile de întârziere precum și faptul că în sarcina petentei s-a stabilit că datorat debitul reprezentând TVA, pe cale de consecință se reține că aceasta datorează și dobânzile și penalitățile aferente debitului care le-a generat, contestația aparând ca neîntemeiată și la acest capăt de cerere.

Asupra contestației formulate de societate serviciul juridic din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Vâlcea, existentă în copie la dosarul cauzei, opiniază în același sens.

2. Referitor la măsura de diminuare a pierderii înregistrată la 31.12.2004 .

În fapt, prin procesul verbal organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Control Fiscal Vâlcea, s-a dispus majorarea veniturilor aferente trim. I 2005, cu consecința diminuării pierderii fiscale înregistrată de societate la 31.12.2004.

Urmare măsurii dispuse de organele de inspecție fiscală nu a rezultat impozit pe profit și deci nu a fost emisă decizie de impunere.

În drept, art. 179 alin.1 lit a și alin.2 din OG 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală prevede:

" (1)Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează :

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesoriile ale acestora al căror cuantum este sub 500.000 lei RON, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art.33 alin.3 [...].

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente ".

Așa cum reiese din dispozițiile art. 179 din OG 92/2003, legiuitorul a stabilit o competență de soluționare a contestațiilor în cadrul aceleiași direcții a finanțelor publice teritoriale, diferită, în funcție de natura actului administrativ fiscal atacat.

În situația în care acest act este o decizie de impunere, un act asimilat acestuia așa cum apare definit la art. 86 din OG 92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, sau un titlu de creanță vamală, competența de soluționare aparține unor organe special constituite la nivelul direcției teritoriale, așa cum apar definite la art. 179 alin. 1 lit.a din același act normativ.

În situația în care se contestă un alt act, care îmbracă caracteristicile unui act administrativ fiscal potrivit legii și nu intră în categoria celor anterior menționate, legiuitorul a stabilit că este competent să soluționeze contestația formulată împotriva acestuia, însuși organul fiscal care l-a emis, respectiv Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal.

Pct. 5.4 din OMF 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală precizează :

"Competența de soluționare este dată de cuantumul total al sumelor contestate, reprezentând impozite, taxe, contribuții **stabilite de plata de către organul fiscal**, precum și accesoriile ale acestora, sau de cuantumul total al taxelor impozitelor, contribuțiilor, aprobate la rambursare, respectiv restituite, după caz [...]

Diminuarea pierderii fiscale prin neadmiterea la deducere a unor cheltuieli, fără a rezulta, pe cale de consecință, impozit pe profit, reprezintă măsura și intră în competența de soluționare a organului emitent al actului administrativ atacat, indiferent de cuantumul sumei".

Așa fiind, organele fiscale emitente ale actului administrativ atacat, prin care s-a dispus măsura majorării veniturilor aferente trim. I 2005 cu consecința diminuării pierderii de recuperat, atacată de petent, au competența materială conferită prin lege, de a se investi cu

Având în vedere prevederile legale menționate și ținând cont de faptul că urmare diminuării pierderii înregistrată de petenta nu s-au stabilit în sarcina acesteia obligații în contul impozitului pe profit, contestația privind acest capat de cerere a fost înaintată Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal spre a se pronunța asupra acesteia.

3. Referitor la amenda contravențională , cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea are competența materială de a se investi cu soluționarea acestui capat de cerere, în conformitate cu prevederile OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscală.

În fapt, prin procesul verbal de contravenție , petenta a fost sancționată contravențional cu amenda , conform art. 42 alin.1 din Legea 82/1991 republicată, a contabilității.

În procesul verbal încheiat , care a stat la baza emiterii deciziei de impunere, organele de inspecție fiscală au menționat faptul că petenta a fost sancționată contravențional prin procesul verbal de contravenție.

Petenta a depus la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea , plângere împotriva procesului verbal de contravenție.

Totodată a depus la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea , contestație împotriva deciziei de impunere și a procesului verbal încheiat , întocmite de Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal, în care invocă și susține și nelegalitatea amenzii aplicate prin procesul verbal de contravenție, pentru care formulase separat plângere așa cum s-a arătat anterior.

În drept, conform art. 179 alin. 1 din OG 92/2003 , republicată , privind Codul de procedura fiscală Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este competentă în soluționarea contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală pentru sume sub 500.000 lei RON , iar potrivit art. 193 din același act normativ :

" Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor".

Art. 32 alin. 1 din OG 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor prevede:

" Plângerea însoțită de copia de pe procesul - verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constatator acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens " iar la alin. 2 se prevede : " Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost savârșită contravenția ".

Având în vedere aceste prevederi legale, se reține că acest capat de cerere , din contestația formulată are caracter de plângere formulată în condițiile OG 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor aprobată, cu modificările și completările ulterioare prin Legea 180/2002, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea neavând competența materială de soluționare a acestui capat de cerere.

Prin urmare, contestația privind acest capat de cerere a fost înaintată Serviciului Juridic din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Vâlcea pentru a fi conexată la plângerea depusă inițial și urmează să fie înaintată Judecătoriei spre competența soluționare.

Având în vedere considerentele reținute mai sus și în temeiul art.175 alin.(1); art.179 alin.(1) lit. a) și alin.2 , art.186 alin.(1) și art. 193 din OG92/2003 privind Codul de Procedura Fiscală se:

DECIDE :

Art.1 Respingerea contestației formulate de ca neîntemeiată, pentru suma reprezentând TVA și accesorii.

Art. 2 Transmiterea contestației , pentru capatul de cerere privind diminuarea pierderii , Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal , organ competent să o

soluționeze potrivit art. 179 alin.2 din OG 92/2003 , republicata privind Codul de procedura fiscala.

Art. 3 Declinarea competenței de soluționare a contestației formulata de pentru capatul de cerere reprezentând amenda contravenționala, în favoarea Judecatoriei.

Decizia este definitiva pe linie administrativa oi poate fi atacata în termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Vâlcea.

**DIRECTOR EXECUTIV,
Ec. Gheorghe Gogârnoiu**